

16. Den första December, om jag minnas
 kan, vi norde om Skotland på en fram-
 var. Det var till oss talat: hvad sungen
 bestod, vi stante för ett slag i öfning för.
 17. Vi satte då farten åt spanstafön an
 i storm och orolighet, i vintermånad fall, der
 vi måste gånga i några vädres tid, till dess
 vi fingo sedan vädret se.
 18. Allt uti spanstafön stod man istån och
 gick, de fingo der sitt affred och fort från tån-
 sten gick: vi den måste komma i bolian den blå,
 vi kunde den ei hjälpa, vi gick den istån.
 19. Ena armarna de utställo på detta vädret
 och fluter sedan nedre, o: vädret varas blick,
 och tag den upp till neder, som du fick lofvat
 har, och var sedan enfors och faderlösas far.
 20. Vår Gud gaf oss vinn, vi genast segla
 må, vi gick då till Staden som fallas Wallaga,
 der vi oss förbjöde och vatten bårta in, och
 sedan med mera var Zadtling val förslag.
 21. Den tid, som vi uti Wallaga låg, der
 fura man rumade, den vi ei mera såg; den
 fente sitt affred från oss han tar, som han
 de i Överrige och Östherbergs Stad.
 22. Vi gjorde oss klara, vart stöp vi till
 iwa må; den sinne Samuelli från Wallaga
 vi gå: vi lyste var förbjudning och varp ut.
 23. Vår furs han blef satte at Wedelhof-
 met då, i storm och orolighet, som oss trösta må,
 att vi nödgas trösta i dagarna månad, för
 an vi som till Staden, som hette Zoulon.

24. Der lag vi till anstads allena några bar,
 det sent om en öfsten vi berättat var: allt
 for en god vinn var seglen utbragd, och
 gick så till anstads på Livorno Stads.
 25. Vi måste proviantera och vatten bårta
 in, fortstätt sen var resa, nu Gud gaf oss
 vinn: vi tänkte då segla till Zripoli fram,
 men gingo under vädren till Walla i hån.
 26. Der lag ett stort sluffar, som Engels-
 männer var, vi bifga Översta faggan, de val
 emot oss tar: vi oss resolovera och litta hån-
 ta må, den tönde vart vi gick derifrån.
 27. Vår resa från Walla hån anlände då,
 och gick till Sicilien, som ei var långt deri-
 fra: vi stände var furs, som jag säger nu,
 vi antra vi Staden som hette Zarragun.
 28. Der stod vi förtristning och vatten bårta må
 vi målla var fregatt och i vatten bårta var: vi
 tadling omvandras, som Engelsmänner har med
 bostern, Zarragun och Zosieren Zarrar.
 29. Det tidigt om morgon förän solen
 gick upp, vi vände vart anstads och seglen
 gjorde lof: vi satte då farten at Zripoli
 hån, der vi skulle möta var flere örn.
 30. Vi som innan fort till den Zurtilla
 wall, vånng Zurtilla vartar vi gjorde mot-
 stånd: vi den måste laga med segel och fort,
 att de nödgas vända och segla till lopp.
 31. April den Elfte uti des morgonstund,
 der Zurtilla vartar vi jagade på grund,
 men störde vi trösta ett litet derifrån, som
 måste då genast om bord till oss gå.

48. Den Turken må lifnas vid Lejon och
 Björn, som ofta för rostvet i floen som Drn:
 Han många gjort arma, ja många lagt lif,
 Af rostvet han tänker att göra sig rik.
 49. Men Gud vare luf för nåde och frid,
 som han oss här sände af himmelen nid,
 Han välsigne vår Konung och hans trogna
 råd, som vi skole följa i råd och i däd.
 50. Väl kommen till Livorno, der vi först
 tänkte på, allt vi då skulle genast till Wallaga få
 gå, från Wallaga till Zanger allt på den sam-
 ma dag, och dagen derefter vi gingo derifrån.
 51. Maj månad den andre vi grunna finna
 må, allt utanför kanalen en tiugo mil vi gå,
 som allt var observeradt och efter samma
 grad, och dagen derefter vi England då såg.
 52. Med glädje vi påserade England förbi,
 den femte Maj om morgonen vi Dover fingo se:
 En fregatt der oss preja allt med ett skarpt skott
 Men vände straxt tillbaka och från oss segla bort.
 53. Vi Dover påsera och Lots vi fingo då, straxt
 vinden sig fogar, som med oss vara må; den Lots
 måste oss följa öfver de Engelska grund, han fick
 sen sin betalning, som var af hundra pund.
 54. Vi måste Nordsjön plöja förutan löf och
 gräs, den tolfte Maj helt tidigt vi sågo Linders-
 nås, och dagen derefter vi sågo Slagers grund,
 och samma eftermiddag vi antra i Kalfsund.
 55. De utländske höjder och gränser så mång,
 som jag har beskådat den tiden så lång, kan
 jag ei beskrifva, jag säger för sann; jag lä-
 star derför pennan och går uti land.

GS 392

En Rn
W i s a
 Om

Kongl. Örlogs-Fregatten Frdnas lång-
 resa på Medelhafvet, åren 1801, 1802
 och 1803.

Författad af Krono-Båtsmannen vid An-
 dra Indelnings-Kompagniet i Blekinge,
 Bengt Swan.

Sjungen som:
 En hvar som vill veta hvad färskan är se.

SEDERSTEN,
 Elms och Granbergs Tryckeri, 1833.
 Fiskt No 4, Johannis Gatan.

